

vändigheten att iakttaga de preliminära beslut i saken, som embetsmyndigheten kunde finna sig föranlåten att meddela.

På grund häraf och då det svårligen låter sig göra att öfverskåda de fall, der det tilläfventyrs kunde utan olägenhet tillstädjas enskilde att på föreslagna sättet kommunicera sig med embetsmyndighet, får Utskottet hemställa,

att ifrågavarande förslag ej må till någon vidare åtgärd å Riksdagens sida föranleda.

Stockholm den 6 Maj 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Herr *Kolmodin* har begärt få antecknadt, att han ej deltagit i ärendets behandling hos Utskottet.

N:o 52.

Ank. till Riksd. Kansli d. 6 Maj 1870 kl. 6 e. m

Utlåtande, i anledning af väckt motion om antagande af taxeringsvärdet såsom grund för fördelning af räntor och andra onera inom hemman.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion, N:o 61, har Herr *Åke Andersson* anført, att hemmantalet numera ej kunde anses såsom en billig och rättvis grund för fördelningen af jordeboksräntor, tionde, rustnings- och roteringsskyldighet m. m. inom ett hemman. Ehuru lika delar af ett hemman vid ett för längre tid sedan verkställt laga skifte kunnat med afseende å rymd

och beskaffenhet hafva haft samma värde, hade sedermera genom odlingar och förbättringar en del kunnat uppdrivas till dubbelt värde mot en annan af samma hemmantal. Under sådant förhållande kunde endast taxeringsvärdet anses såsom en ändamålsenlig och rättvis grund för beskattningen; hvadan motionären hemställt, »det Riksdagen för sin del ville besluta, att grunden för fördelningen i ett och samma hemman delegare emellan skall utgöras efter taxeringsvärde såväl för räntor och tionden som andra onera af hvad beskaffenhet som helst.»

Om ett hemman är skiftadt emellan flere delegare, hvilka hvar för sig förvärfvat sina lotter med skyldighet att efter hemmantalet deltaga i vissa af hemmanet utgående onera, så kan Utskottet icke finna, hvarföre rättvisan skulle fordra, att den, som nedlägger jembförelsevis större kostnad å sin egendoms förbättring, borde i förhållande dertill vidkännas ökad andel i utskylderna. Dessutom vore det i hög grad orimligt att antaga taxeringsvärdet såsom grund för fördelningen af ifrågavarande onera emellan särskilda lotter i ett och samma hemman, under det att man bibehölle hemmantalet såsom grund för olika hemmans skyldighet att i samma onera deltaga. Utskottet får fördenskull hemställa,

att omförmälda förslag ej må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 Maj 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Herr *Kolmodin* har begärt få antecknadt, att han ej öfvervarit ärendets afgörande i Utskottet.